



Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз ОК 10/2023
16.05.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Мирољуба Томића, Тајјане Вуковић, Гордане Којић и Светлане Томић Јокић, чланова већа, са саветником Звезданом Говедарица Царић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног Рамадани Тауланда и др, због продуженог кривичног дела недозвољен прелаз државне границе и кријумчарење људи из члана 350. став 4. у вези става 2. Кривичног законика у саизвршилаштву у вези члана 33. и 61. став 1. Кривичног законика и др, одлучујући о захтевима за заштиту законитости браниоца окривљеног Рецепи Рецепа, адвоката Марка Алексића и браниоца окривљеног Иљази Лорика, адвоката Крсте Бобота, поднетим против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал К По1 35/20 од 09.06.2021. године и Апелационог суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал Кж1 По1 13/22 од 27.12.2022. године, у седници већа одржаној дана 16.05.2023. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈАЈУ СЕ као неосновани захтеви за заштиту законитости поднети против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал К По1 35/20 од 09.06.2021. године и Апелационог суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал Кж1 По1 13/22 од 27.12.2022. године и то браниоца окривљеног Рецепи Рецепа, адвоката Марка Алексића у односу на повреду закона из члана 438. став 1. тачка 4) и члана 438. став 2. тачка 1) Законика о кривичном поступку, а браниоца окривљеног Иљази Лорика, адвоката Крсте Бобота, у односу на повреду закона из члана 438. став 1. тачка 9) и 10) Законика о кривичном поступку, док се захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Рецепи Рецепа, адвоката Марка Алексића, у преосталом делу, **ОДБАЦУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал К По1 35/20 од 09.06.2021. године, окривљени Рамадани Тауланд и други, оглашени су кривим и то:

-окривљени Рамадани Тауланд и Иљази Лорик због извршења продуженог кривичног дела недозвољени прелаз државне границе и кријумчарење људи из члана

350. став 4. у вези става 2. Кривичног законика у вези члана 61. став 1. Кривичног законика у стицају са продуженим кривичним делом посебни случајеви фалсификовања исправе из члана 356. став 5. Кривичног законика у вези са чланом 355. став 2. у вези става 1. Кривичног законика у вези члана 61. став 1. Кривичног законика,

-окривљени Лимани Цемаледин, Рамадани Вулнет, Реџепа Реџепа и Филип Ђорђевић, због извршења продуженог кривичног дела недозвољени прелаз државне границе и кријумчарење људи из члана 350. став 4. у вези става 2. Кривичног законика у вези члана 61. став 1. Кривичног законика, а

-окривљени АА и ББ због извршења кривичног дела недозвољени прелаз државне границе и кријумчарење људи из члана 350. став 3. у вези става 2. КЗ,

па је суд окривљенима Рамадани Тауланду и Иљази Лорику, применом одредбе члана 54. Кривичног законика, претходно утврдио појединачне казне и то:

окривљеном Рамадани Тауланду:

-за продужено кривично дело недозвољени прелаз државне границе и кријумчарење људи из члана 350. став 4. у вези става 2. Кривичног законика у вези члана 61. став 1. Кривичног законика, казну затвора у трајању од 4 (четири) године,

-за продужено кривично дело посебни случајеви фалсификовања исправе из члана 356. став 5. Кривичног законика у вези са чланом 355. став 2. у вези става 1. Кривичног законика у вези члана 61. став 1. Кривичног законика, казну затвора у трајању од 4 (четири) месеца,

окривљеном Иљази Лорику:

-за продужено кривично дело недозвољени прелаз државне границе и кријумчарење људи из члана 350. став 4. у вези става 2. Кривичног законика у вези члана 61. став 1. Кривичног законика, казну затвора у трајању од 3 (три) године,

-за продужено кривично дело посебни случајеви фалсификовања исправе из члана 356. став 5. Кривичног законика у вези са чланом 355. став 2. у вези става 1. Кривичног законика у вези члана 61. став 1. Кривичног законика, казну затвора у трајању од 4 (четири) месеца,

те је суд окривљене Рамадани Тауланда, Иљази Лорика, Лимани Цемаледина, Рамадани Вулнета, Реџепа Реџепа, Филипа Ђорђевића, АА и ББ даљом применом одредби чланова 4, 42, 45. и 54. Кривичног законика, а у односу на окривљене Рамадани Тауланда и Иљази Лорика и чланова 60. и 63. Кривичног законика, те у односу на окривљене Лимани Цемаледина, Рамадани Вулнета, Реџепа Реџепа и АА, даљом применом члана 63. Кривичног законика, осудио:

-окривљеног Рамадани Тауланда на јединствену казну затвора у трајању од 4 (четири) године и 2 (два) месеца, у коју казну му се урачунава време проведено у

притвору од 18.09.2019. године до 09.06.2021. године и време проведено на мери забране напуштања стана уз електронски надзор, почев од 09.06.2021. године па надаље,

-окривљеног Иљази Лорика на јединствену казну затвора у трајању од 3 (три) године и 2 (два) месеца, у коју казну му се урачунава време проведено у притвору од 18.09.2019. године до 13.08.2020. године,

-окривљеног Лимани Џемаледина на казну затвора у трајању од 3 (три) године, у коју казну му се урачунава време проведено у притвору од 18.09.2019. године до 26.06.2020. године,

-окривљеног Рамадани Вулнета на казну затвора у трајању од 3 (три) године, у коју казну му се урачунава време проведено у притвору од 18.09.2019. године до 13.08.2020. године,

-окривљеног Рецепи Рецепи на казну затвора у трајању од 3 (три) године, у коју казну му се урачунава време проведено у притвору од 18.09.2019. године до 26.06.2020. године,

-окривљеног Филипа Ђорђевића на казну затвора у трајању од 4 (четири) године,

-окривљеног АА на казну затвора у трајању од 2 (две) године, у коју казну му се урачунава време проведено у притвору од 18.09.2019. године до 26.06.2020. године и

-окривљеног ББ на казну затвора у трајању од 2 (две) године.

На основу члана 350. став 5. Кривичног законика у вези члана 87. Кривичног законика, према окривљенима Рамадани Тауланду, Иљази Лорику, Лимани Џемаледину, Рамадани Вулнету, Рецепи Рецепи и ББ, изречене су мере безбедности одузимање предмета, а како је то наведено у изреци првостепене пресуде. Такође, према окривљенима су изречене и мере одузимања имовинске користи у износу како је то наведено у изреци првостепене пресуде, а истом пресудом је на основу чланова 261, 262. и 264. став 1. и 3. Законика о кривичном поступку одређено да окривљени снесу све трошкове кривичног поступка, о чијој висини ће бити накнадно одлучено посебним решењем, као и да на име паушалног износа плате износе од по 15.000,00 динара, у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал Кж1 По1 13/22 од 27.12.2022. године, делимичним усвајањем жалби браниоца окривљеног Рамадани Тауланда адвоката Вука Туфегџића, бранилаца окривљеног Иљази Лорика, адвоката Крсте Бобота, Наталије Бобот и Марка Његомира и браниоца окривљеног Филипа Ђорђевића, адвоката Драгане Марковић, преиначена је пресуда Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал К По1 35/20 од 09.06.2021. године у делу одлуке о казни и одлуке о одузимању имовинске

користи у односу на окривљеног Рамадани Тауланда, окривљеног Иљази Лорика и окривљеног Филипа Ђорђевића,

тако што је Апелациони суд у Београду, применом одредби члана 4. став 2, 4, 45. и 54. КЗ,

-окривљеном Рамадани Тауланду за кривична дела за која је првостепеном пресудом оглашен кривим, и то за продужено кривично дело недозвољени прелаз државне границе и кријумчарење људи из члана 350. став 4. у вези са ставом 2. КЗ у вези са чланом 61. став 1. КЗ, утврдио казну затвора у трајању од 3 (три) године и 10 (десет) месеци, а за продужено кривично дело посебни случајеви фалсификовања исправе из члана 356. став 5. КЗ у вези са чланом 355. став 2. у вези са ставом 1. КЗ, у вези са чланом 61. став 1. КЗ, задржао као правилно утврђену од стране првостепеног суда казну затвора у трајању од 4 (четири) месеца,

-окривљеном Иљази Лорикау за продужено кривично дело недозвољени прелаз државне границе и кријумчарење људи из члана 350. став 4. у вези са ставом 2. КЗ у вези са чланом 61. став 1. КЗ, задржао као правилно утврђену од стране првостепеног суда казну затвора у трајању од 3 (три) године, а за продужено кривично дело посебни случајеви фалсификовања исправе из члана 356. став 5. КЗ у вези са чланом 355. став 2. у вези са ставом 1. КЗ у вези са чланом 61. став 1. КЗ, казну затвора у трајању од 4 (четири) месеца,

па је окривљене даљом применом одредби члана 60. и 63. КЗ, осудио и то:

-окривљеног Рамадани Тауланда на јединствену казну затвора у трајању од 4 (четири) године у коју му се урачунава време проведено у притвору од 18.09.2019. године до 09.06.2021. године и време проведено на мери забране напуштања стана уз електронски надзор од 09.06.2021. године па надаље, а

-окривљеног Иљази Лорика на јединствену казну затвора у трајању од 3 (три) године и 1 (једног) месеца у коју му се урачунава време проведено у притвору од 18.09.2019. године до 13.08.2020. године, а

-окривљеног Филипа Ђорђевића за кривично дело кријумчарење људи из члана 350. став 4. у вези са ставом 2. КЗ у вези са чланом 61. став 1. КЗ, на казну затвора у трајању од 3 (три) године и 6 (шест) месеци.

На основу одредбе члана 91. и 92. КЗ од окривљеног Рамадани Тауланда и окривљеног Иљази Лорика одређено је да се одузме имовинска корист и то од окривљеног Рамадани Тауланда у износу од 5.400,00 евра, а од окривљеног Иљази Лорика у износу од 3.960,25 евра, које су дужни да плате у динарској противвредности по средњем курсу Народне банке Србије на дан уплате, у корист буџетских средстава Републике Србије, у року од три месеца од дана правноснажности пресуде под претњом извршења, док су жалбе бранилаца наведених окривљених у преосталом делу одбијене као неосноване и првостепена пресуда у непреиначеном делу потврђена, осим за радње кривичног дела описаног под тачком 9. у односу на окривљене Рамадани Тауланда, Иљази Лорика и Филипа Ђорђевића.

Истом пресудом, одбијене су као неосноване жалбе Тужиоца за организовани криминал, окривљеног Рамадани Вулнета и његовог браниоца адвоката Вука Туфегџића, бранилаца окривљеног Лимани Џемаледина, адвоката Крсте Бобота, Наталије Бобот и Марка Његомира, браниоца окривљеног Реџепа Реџепа, адвоката Марка Алексића и првостепена пресуда у односу на ове окривљене потврђена.

Усвајањем жалби браниоца окривљеног АА, адвоката Сунчице Стаменковић, бранилаца окривљеног ББ, адвоката Владимира Вучинића и адвоката Петра Митића и делимичним усвајањем жалби браниоца окривљеног Филипа Ђорђевића, адвоката Драгане Марковић, браниоца окривљеног Рамадани Тауланда, адвоката Вука Туфегџића и бранилаца окривљеног Иљази Лорика, адвоката Крсте Бобота, Наталије Бобот и Марка Његомира, укинута је пресуда Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал К По1 35/2020 од 09.06.2021. године у односу на кривично дело описано под тачком 9 изреке и у том делу предмет враћен првостепеном суду на поновно суђење.

Против наведених правноснажних пресуда захтеве за заштиту законитости поднели су, у смислу члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, бранилац окривљеног Реџепа Реџепа, адвокат Марко Алексић, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев за заштиту законитости, укине побијане пресуде и предмет врати првостепеном суду на поновни поступак и одлучивање, или другостепеном суду пред другим судским већем и бранилац окривљеног Иљази Лорика, адвокат Крсто Бобот са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев за заштиту законитости, у целини укине пресуду Апелационог суда у Београду Кж1 По1 13/22 од 27.12.2022. године и предмет врати другостепеном суду на поновно одлучивање, уз предлог да бранилац буде обавештен о седници већа Врховног суда, као и да на основу члана 488. став 3. ЗКП Врховни суд одреди да се одложи извршење правноснажне пресуде до одлуке о захтеву.

Врховни суд је доставио примерке захтева за заштиту законитости бранилаца окривљених Врховном јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, па је у седници већа коју је одржао без обавештавања Врховног јавног тужиоца и бранилаца окривљених, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих су захтеви за заштиту законитости поднети, те је након оцене навода изнетих у захтевима, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Реџепа Реџепа, адвоката Марка Алексића је неоснован у односу на повреду закона из члана 438. став 1. тачка 4) и члана 438. став 2. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док је у преосталом делу захтев недозвољен, а захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Иљази Лорика, адвоката Крсте Бобота је неоснован у односу на повреду закона из члана 438. став 1. тачка 9) и 10) Законика о кривичном поступку.

Указујући на повреду закона из члана 438. став 1. тачка 4) ЗКП, бранилац окривљеног Реџепа Реџепа, адвокат Марко Алексић наводи да су у поступку по жалби браниоца окривљеног против првостепене пресуде одлучивале судије које су по закону

морале бити изузете. С тим у вези наведену повреду закона бранилац окривљеног образлаже тиме да су судије Милимир Лукић и Драган Ћесаровић раније у истом својству доносили одлуке и то решење Апелационог суда у Београду Кж – р – По1 29/19 од 12.12.2019. године, Кж2 – По1 81/20 од 01.04.2020. године и Кж2 По1 58/20 од 28.02.2022. године, којима су одлучивали о жалбама браниоца осуђеног Рецепи Рецепа изјављеним против решења о продужењу притвора. Према ставу одбране у образложењу наведених решења поменуте судије су изражавале свој став о оправданој сумњи у извршење кривичног дела од стране Рецепи Рецепа, тачније да постоји довољно доказа да је као члан организоване криминалне групе извршавао кривична дела, због чега се оправдано сумња у њихову пристрасност.

По оцени Врховног суда, неосновано се у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Рецепи Рецепа, указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 4) ЗКП.

Из списка предмета произилази да су судије Милимир Лукић и Драган Ћесаровић учествовали у доношењу решења Апелационог суда у Београду Кж2 По1 58/20 од 28.02.2022. године, којим су одбијене као неосноване жалбе бранилаца окривљених Џемаледина Лиманија и Лорика Иљазија, адвоката Крсте Бобота, браниоца окривљеног Ринора Љатифовића, адвоката Небојше Жарковића, браниоца окривљеног Рецепи Рецепа, адвоката Марка Алексића и браниоца окривљеног АА, адвоката Сунчице Стаменковић, изјављене против решења Апелационог суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал Кж – р – По1 3/20 од 05.02.2022. године, док је судија Милимир Лукић, као председник већа учествовао у доношењу решења Апелационог суда у Београду Кж – р – По1 29/19 од 12.12.2019. године, којим је према окривљенима Рамадани Тауланду, Рамадани Вулнету, Лимани Џемаледину, Иљази Лорику, Ринору Љатифовићу, Рецепи Рецепу и АА, којима је притвор одређен решењем судије за претходни поступак Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал Кпп – По1 35/19 од 20.09.2019. године и који је према окривљенима продужен решењем судије за претходни поступак Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал Кпп – По1 35/19 од 15.11.2019. године, продужен притвор за још 2 (два) месеца и то према окривљенима Рамадани Тауланду и Иљази Лорику по основу из законске одредбе члана 211. став 1. тачка 1), 2) и 3) ЗКП, а према окривљенима Рамадани Вулнету, Лемани Џемаледину, Ринору Љатифовићу, Рецепи Рецепу и АА, по основу из одредбе члана 211. став 1. тачка 1) и 3) ЗКП, тако да притвор према окривљенима према овом решењу може трајати најдуже до 15.02.2020. године и решења Апелационог суда у Београду Кж2 По1 81/20 од 01.04.2020. године, којим су одбијене као неосноване жалбе браниоца окривљеног Рецепи Рецепа, адвоката Марка Алексића, браниоца окривљеног Ринора Љатифовића, адвоката Небојше Жарковића, браниоца окривљеног АА, адвоката Сунчице Стаменковић и браниоца окривљеног Лимани Џемаледина и Иљази Лорика, адвоката Крсте Бобота, изјављене против решења Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал Кв По1 111/20 – К По1 35/20 од 13.03.2020. године.

Међутим, у напред наведеним решењима Апелационог суда у Београду којима је одлучивано о притвору према окривљенима у предметном поступку, ниједним наводом се не указује да су се судије Милимир Лукић и Драган Ћесаровић

изјашњавали о постојању „оправдане сумње“ у погледу кривице окривљених, већ су се изјашњавали о постојању основане сумње и потом ценили само разлоге за притвор према окривљенима предвиђене у члану 211. став 1. тачка 1) – 3) ЗКП.

Одредбом члана 438. став 1. тачка 4) ЗКП, прописано је да ова битна повреда одредаба кривичног поступка постоји ако је на главном претресу учествовао судија или судија поротник који се морао изузети. Одредбом члана 37. став 1. ЗКП прописани су разлози за обавезно изузеће судије.

Одредбом члана 37. став 1. тачка 4) ЗКП прописано је да ће судија или судија поротник бити изузет од судијске дужности у одређеном предмету ако је у истом предмету поступао као судија за претходни поступак или је одлучивао о потврђивању оптужнице, или је учествовао у доношењу мериторне одлуке о оптужби која се побија жалбом или ванредним правним леком, или је учествовао у поступку као тужилац, бранилац, законски заступник или пуномоћник оштећеног, односно тужиоца, или је саслушан као сведок или као вештак, ако овим закоником није другачије прописано.

Имајући у виду напред изнето, учешће судије Милимира Лукића и Драгана Ћесаровића у доношењу наведених решења Апелационог суда у Београду, у којим решењима се нису изјашњавали о постојању „оправдане сумње“, како то погрешно наводи бранилац окривљеног Рецепи Реџепа, адвокат Марко Алексић, а што би евентуално, под одређеним околностима, могло да представља разлог за обавезно изузеће, не представља разлог за обавезно изузеће, нити су судије Милимир Лукић и Драган Ћесаровић поступале у неком од својстава прописани одредбом члана 37. став 1. тачка 4) ЗКП, што би представљало разлог за обавезно изузеће судије од поступања, те побијане пресуде нису обухваћене битном повредом одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 4) ЗКП, а како се то неосновано наводи у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Рецепи Реџепа, адвоката Марка Алексића.

Надаље, бранилац окривљеног Рецепи Реџепа, адвокат Марко Алексић, у поднетом захтеву наводи да се побијане пресуде заснивају на недозвољеном доказу, чиме суштински указује на постојање битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП. Наведену повреду образлаже тиме да су транскрипти разговора окривљеног Рецепи Реџепа за дане 19. и 20.02.2019. године прибављени на недозвољен начин, а да се суд у образложењу пресуде позвао на случајни налаз као оправдање за недостатак обавезне наредбе судије за претходни поступак потребне за извођење посебне доказне радње снимања и праћења. Према ставу одбране, „случајни налаз се може користити само ако тужилаштво у том тренутку нема сазнања о осумњиченом“, при чему је у конкретном случају јавни тужилац знао 18.02.2019. године за окривљеног Рецепија, у тренутку када је захтевао и добио наредбу судије за претходни поступак за извођење посебне доказне радње – праћење локације његовог телефона.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Рецепи Реџепа, којима се указује на повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП се по оцени Врховог суда не могу прихватити као основани из следећих разлога:

Наиме, транскрипти разговора обављеног 19. и 20.02.2019. године прибављени су на законит начин на основу наредбе судије за претходни поступак од 16.01.2019. године, у односу на окривљеног Рамадани Тауланда, при чему се у односу на окривљеног Реџепа Реџепа ради о случајном налазу, а што даље значи да су се ови транскрипти могли користити у поступку у смислу члана 164. ЗКП. Наведеном законском одредбом је прописан начин коришћења случајног налаза тако што је одређено да ако је предузимањем посебних доказних радњи прикупљен материјал о кривичном делу или учиниоцу који није био обухваћен одлуком о одређивању посебних доказних радњи, такав материјал се може користити у поступку само ако се односи на кривично дело из члана 162. ЗКП. У конкретном случају, случајни налаз коришћен је у поступку против окривљеног Реџепа Реџепа, због кривичног дела из члана 350. став 4. у вези става 2. КЗ у вези члана 61. став 1. КЗ, а које дело представља кривично дело из члана 162. став 1. тачка 2) ЗКП, у односу на које се примењују посебне доказне радње и у односу на које је према одредби члана 164. ЗКП дозвољено коришћење случајног налаза као доказа.

Изнете наводе захтева одбрана окривљеног Реџепа Реџепа је истицала и у жалби изјављеној против првостепене пресуде, а другостепени суд је нашао да су ти жалбени наводи неосновани и о томе у образложењу пресуде на страни 12. – пасус III, дао довољне и јасне разлоге, које Врховни суд у смислу члана 491. став 2. ЗКП у свему прихвата и на исте упућује.

Осталим наводима захтева којима се указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП, која повреда представља законом дозвољен разлог за подношење захтева окривљеном преко браниоца, у смислу члана 485. став 4. ЗКП, бранилац окривљеног суштински оспорава утврђено чињенично стање и чињеничне закључке суда у делу одлуке о одузимању имовинске користи у односу на окривљеног, уз сопствену оцену да не постоје докази да је окривљени Реџепа Реџепа остварио имовинску корист у износу како се то наводи у одлуци суда, као и да не постоје докази да је ни приближно прибавио тако висок износ новца, при чему се првостепени суд у образложењу побијане пресуде позива на слободну оцену и занемарује чињенице да је окривљени Реџепа Реџепа евентуално имао везе са Рамадани Тауландом и другим осуђенима, у периоду када је наводно подизан новац у мењачници и предао га окривљеном Рамадани Тауланду. На описани начин, по ставу овог суда, бранилац окривљеног Реџепа Реџепа правноснажне пресуде побија због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, односно повреде закона из члана 440. ЗКП.

Поред изнетог, бранилац окривљеног Реџепа Реџепа означава и образлаже и битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) и 3) ЗКП и указује да је изрека пресуде противуречна разлозима, а да су дати разлози нејасни и контрадикторни, те да се на основу утврђеног чињеничног стања није могло са сигурношћу утврдити да је осуђени Реџепа Реџепа имао свест о постојању организоване криминалне групе, као и да у доказима постоје транскрипти који указују да означени организатор групе Рамадани Тауланд није сматрао Реџепа Реџепа чланом те групе. Такође, у захтеву се указује и на повреду одредбе члана 395. ЗКП, јер је према ставу одбране погрешна одлука првостепеног суда којом је одбио предлог одбране да се прибаве снимци са сигурносних камера, као и одлука другостепеног суда који о томе није одлучио.

Међутим, погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, односно повреда закона из члана 440. ЗКП и повреда члана 395. ЗКП, сходно одредбама члана 485. ЗКП нису предмет разматрања од стране Врховног суда у поступку по захтеву за заштиту законитости, дакле, нису дозвољени разлози, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, за подношење овог ванредног правног лека од стране окривљеног преко браниоца, због чега је Врховни суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Рецепи Рецепца, у овом делу одбацио као недозвољен.

Бранилац окривљеног Иљази Лорика, адвокат Крсто Бобот, побијајући другостепену одлуку, у поднетом захтеву за заштиту законитости указује на повреду закона из члана 438. став 1. тачка 9) и 10) ЗКП, у вези са чланом 453. ЗКП. Наведену повреду закона образлаже тиме да је другостепени суд одбио као неосновану жалбу Тужиоца за организовани криминал, док је делимично усвојио жалбе браниоца и преиначио првостепену пресуду у погледу одлуке о казни и одузимању имовинске користи, а да је истом пресудом делимичним усвајањем жалбе браниоца окривљеног Иљази Лорика укинуо првостепену пресуду у односу на кривично дело описано под тачком 9) изреке и у том делу предмет вратио на поновно суђење. Према ставу одбране, оваквом одлуком другостепени суд је усвајајући жалбу браниоца окривљеног Иљази Лорика, из два продужена кривична дела за која је окривљени правноснажно осуђен, издвојио два кривична дела описана под тачком 9) изреке, што је довело до тога да се у односу на окривљеног Иљази Лорика, поред преиначене казне, наставља поступак у односу на наведена издвојена кривична дела, чиме се окривљени ставља у неповољнији положај, а самим тим је и таква одлука донета на његову штету у погледу правне квалификације. На тај начин, другостепени суд је повредио одредбу члана 453. ЗКП и истовремено прекорачио оптужницу, све у смислу измењене правне квалификације, јер је окривљеног довео у позицију да одговара за више кривичних дела него што је оптужен.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Иљази Лорика, адвоката Крсте Бобота, којима се указује на напред наведену повреду закона, се по оцени Врховног суда не могу прихватити као основани из следећих разлога:

Одредбом члана 482. став 1. ЗКП прописано је да против правноснажне одлуке јавног тужиоца или суда или због повреде одредаба поступка који је претходио њеном доношењу, овлашћено лице може поднети захтев за заштиту законитости под условима прописаним у овом закону.

С обзиром на то да је у конкретном случају другостепеном одлуком суда делимично усвојена жалба браниоца окривљеног Иљази Лорика и првостепена пресуда правноснажна само у једном делу, док је у односу на кривично дело описано под тачком 9) изреке пресуда укинута и у том делу предмет враћен на поновно суђење, самим тим у том делу другостепена одлука нема карактер правноснажне одлуке која једино може бити предмет разматрања по поднетом захтеву за заштиту законитости сходно одредби члана 482 став 1. ЗКП.

Неосновани су наводи браниоца окривљеног Иљази Лорика, којима се указује на прекорачење оптужбе у делу другостепене пресуде којим је жалба браниоца окривљеног одбијена а првостепена пресуда потврђена.

Наиме, у члану 420. став 1. ЗКП прописано је да се пресуда може односити само на лице које је оптужено и само на дело које је предмет оптужбе садржане у поднетој или на главном претресу измењеној или проширеној оптужници, док је у ставу 2. истог члана прописано да суд није везан за предлоге тужиоца у погледу правне квалификације кривичног дела.

Имајући у виду напред цитирану законску одредбу, по оцени Врховног суда нема прекорачења оптужбе у преиначеном делу пресуде, како се неосновано наводи у поднетом захтеву, с обзиром да није измењен чињенични опис радње извршења кривичног дела представљен у оптужном акту, додавањем веће криминалне активности, нити је другостепеном одлуком измењена правна квалификација на штету окривљеног.

У члану 453. ЗКП прописано је да ако је изјављена жалба само у корист оптуженог, пресуда се не сме изменити на његову штету у погледу правне квалификације кривичног дела и кривичне санкције. Имајући у виду напред цитирану законску одредбу, побијаном другостепеном пресудом у делу у коме је постала правноснажна, и који може бити предмет испитивања како је напред наведено, није учињена ни повреда закона из члана 438. став 1. тачка 10) ЗКП, када се има у виду да првостепена пресуда није измењена у погледу правне квалификације дела садржане у оптужном акту, нити у погледу кривичне санкције, као ни у погледу процесног положаја окривљеног, док ће указивање браниоца на учињене повреде закона из члана члана 438. став 1. тачка 9) и 10) ЗКП и њихов утицај приликом доношења нове пресуде а након укидања првостепене пресуде у погледу кривичног дела описаног под тачком 9) изреке, бити предмет разматрања од стране првостепеног суда у поновном поступку.

Ово стога што Врховни суд одлучује по поднетом захтеву за заштиту законитости само против правноснажне судске одлуке, те пошто се у конкретном случају поднети захтев браниоца окривљеног Иљази Лорика односи на део пресуде који нема карактер правноснажне судске одлуке, то из наведених разлога Врховни суд није могао одлучити о делу захтева који је поднет у односу на укидајући део другостепене пресуде, а који у том делу нема карактер правноснажне судске одлуке.

Са изнетих разлога, на основу члана 491. ЗКП и члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП, одлучено је као у изреци пресуде.

Записничар – саветник
Звездана Говедарица Царић,с.р.

Председник већа – судија
Бата Цветковић,с.р.

За тачност отправака
управитељ писарнице
Марина Антонић